

ποίησιν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ μεσολαβεῖ μεταξὺ τοῦ 1884 ἕως τοῦ 1890 μὲν τίςπαρς συλλογᾶς ποιημάτων, εἰς τὰς ὁποίας ἦτο καταφανὴς ἡ ἀποκλινὴς ἢ κλασικὴ ἐπιδρασίς. Προκισμῆναι μὲν ὑπέροχον αισθητικὴν ιδιοσυγκρασίαν καὶ μὲν συνθετικὸν πνεῦμα, λίγαι δὲ κριτικαί, εἶναι ἡμποροῦσε νὰ ἀγαπήσῃ παρὰ τὸ ἄγνόν, τὸ ἄρμονικόν Κελλὰς, τὴν πνευματικὴν τῆς μορφῆς. Ἀκολούθως μὲν τὴν ἀνθίσιν τῆς συμβολικῆς ποιήσεως, ὁ Dr Castro εἶναι ἱσχυρὸν ἀνταγωνιστὸς ἀπ' αὐτὴν. Τότε ἐδημοσίευσεν τὸς *W. B. R.* μυστικὴν συλλογὴν λιτανειῶν κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Βερλαίν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ποιητὴς διὰ πρῶτον φοράν ἐκπενήσθη, εἰς ἐλευθέρους στίχους. Κατόπιν ἐδημοσίευσεν ἄλλην συλλογὴν ποιημάτων, τὴν *Sylva*, ὑπὸ τὴν ἐπιδρασίαν τῶν δημοτικῶν ποιημάτων. Ἀποκλινῶς ὁ Dr Castro ὑπὸ τὴν ἐπιδρασίαν Σοφιστικῶν ἀναμνήσεων, ἀμυνέται τὸ *Interludio*, τὸ ὅπερον τοῦ ἐλβετοῦ τὴν Ἀκαδημίαν τῶν ἐπιστημῶν. Τὸ εὐρύτερον ὅμως καὶ τὸ εὐαισθητικώτερον τοῦ ἔργου εἶναι τὸ *Jagtmor*, τὸ μεσημβρινὸν *pendant*, λίγαι δὲ *Lebesique* τοῦ Ἀμυάντου καὶ τοῦ Μανερίλλου.

Διάφορα.

† Γεώργιος Παρηγόλλας. Τῷς διατεταῖς ἱστορικαῖς καὶ θεολογικαῖς πύλαις Παιρικῶς, βαθύως ἐκδύνειν ὁ θάνατος τοῦ Γεωργίου Παρηγόλλου, τομίον τῶν μεγάλων θεολογικῶν ἐργαστησίων Φινεπούλου. Ὁ ἀποθνήσκων, ὑπεύθυνος εἰσεφοίτος καὶ ἰκανότητος ἔχαιρεν ἀμετάφραστον τὴν ἐκτίμησιν ὄλων, ὁ δὲ θάνατος τοῦ ὅριον ἱστοριογράφου κενεῖν εἰς τὰς σφαῖρας τῆς ἑρέσεως του.

Ἡ «Κριτικὴ» συλλογίζεται ἐγκαρδίως τὴν εὐνογιάντιον τοῦ μεταστάντος, τοῦ εὐγενεῖς καὶ ἡναρέτου ἀνδρός.

— Ἡ μακαρινὴν προτομὴ τοῦ Ἀδρίανου, ἔργον τοῦ λαμπροῦ καὶ καλλιτέχου κ. Φιλιππόπου, εἶναι ἤδη κατ' ὅλα ἔτοιμη, καὶ θὰ στηθῇ προσεγγίζον ἐν τῷ καθεστρίῳ Ἀθηνῶν.

— Προκηρύχθη διαγωνισμὸς διὰ τὸν ἀνδριάντα II. Πατριῶν Γερμανῶν.

Τὸ ἔργον θὰ στηθῇ εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Γεωργίου.

— Πολλοὶ Στρεπτολάβιται ἐργάζονται ὥστε δι' ἑρμῶν ἀντιγράψαι ὁ ἀνδρὶς τοῦ Κατασκύου εἰς τὰς Ἀθήνας.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Τὸ πρόβλημα τῆς γραφομένης γλώσσας ὑπὸ Κ. Κεραμέως. Περὶ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ θὰ γράψῃ ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχὲς τεύχος ὁ συνεργάτης μ. κ. Σ. Σπαρατιδης.

— Τὰ Δημοτικά μας Τραγούδια ὑπὸ Χ. Χρηστοδουλῆ. Περὶ τῆς συλλογῆς αὐτῆς θὰ γράψῃ εἰς τὸ ἀπόμενον δ. κ. Α. Καραβίτης.

— SAPHO DE LESBOS, ὑπὸ Maurice Morel. Περὶ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ θὰ γράψῃ ἡ «Κριτικὴ» Ad. van Bever or Ed. Sansot-Orland. (*Œuvres galantes des Conteurs Staliens. (XIVe, XVe, et XVI siècles) Traduction litiques et historiques et d'une Bibliographie critique.*

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

— Ἡ γλῶσσα μας (Ἡ γλῶσσα εἰς τὰς θρησκευτικὰς καὶ πολιτικὰς τοῦ Ἑλλ. Ἔθους ἀρχαί), ὑπὸ Χ. Ἀνδρεάδου. Περὶ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, τὸ ὅπερον μ' ἀντιστοιχιστὴν ἀπαρτίζομεν, θὰ γίνῃ ἐκτενὴς ἐν αὐτῷ λόγος.